

C
GREGORIČ G., B.

Trenutki ...

821.163.6-93-1

0060489

COBISS ©

Gregorič Gorenc

Trenutki \ občutki

Vitez

Pri nas doma ZARES
premalo je prostora –
premalo sob, omar
in NOBENIH skrivnih vrat!

(Še na balkonu si ne morem
postaviti šotor!) .

Jaz, Vitez iz Spodnje Šiške –
potreboval bi – grad!

8

Ali vsaj dvorišče!

Naj med avtomobili
grem z zmajem v spopad?!

Naj čistokrvni vranec
po parkirišču dirja?!

Kljub vsemu
izrežem si nov meč –
(iz zlatega papirja)
in izmislim si kraljično –
za hrabro reševanje!
Se udeležim turnirja ...

In se vrnem v stanovanje ...

Dolgčas

Dolgčas
je čas, ki je dooolg ...
Ker se pre – dolgo vleče ...

Na primer,
ko učitelj kaj reče,
potem pa govori, govori ...

Ves čas
naenkrat obstoji
in se nato okrog mene ovije ...

10

Reši me ščep domišljije:
v savani lev skoči name ...
In ko kaže že dobro zame,

Sebastijan
glas učitelja
vse pokvari:
NE SA »Sebastijan, ne sanjari!«

Čakalna pesem

Včasih moramo čakati:
na začetke ali konce ...
V dolgi vrsti v trgovini,
v čakalnici, na šolske zvonce ...

A danes, v nestrpnem svetu,
ki vrti se vse hitreje,
vse hočemo »takoj« in »zdaj«,
nočemo časovne meje!

In ker tako zelo hitimo,
naše misli nam ubežijo:
včasih »sebe« zamudimo –
zremo v prazno domišljijo ...

TAKOJ! ZDA

Včasih

Včasih
izklopim
ves svet,
da izgine.

Prisluhnem
le sebi
in glasu
tišine.

12 Včasih
razmišljam
preveč –
ne koristi.

Tuhtam,
prelevam,
problemi so –
isti.

Včasih
težave
mi kradejo
spanje.

A včasih
rešitev
prinesejo –
sanje.

Up in brezup

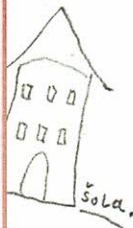
Ko se usoda
z mano igra
in me obup
vrže v brezno brez dna

in obvisim
na kakšnem kapniku resnice
ali se oprimem štrleče police
(ali, le v mislih, sanjske ročice),

se splazim, plezam, počasi,
navzgor,
kot jamar, poln blata,
premagujoč hudobnega škrate,

proti svetlobi in luči,
in naprej, gor in navzgor,
proti soncu
in srečnemu koncu – brezkoncu!

Izkušnje

V šolo hodim
tudi zato,
da se naučim,
kaj naredim,
ko kaj izgubim,
in mi je hudo;
in se bojim,
da nič ne bo šlo ...

16

Pozabljena knjiga,
izgubljen copat,
najslabši rezultat
pri skoku v daljino ...
Maja, ki si z Janjo
zdaj deli dvojino
in z njo prešepeče
vse prekratke odmore ...

Kako naj to prenesem?
Kdo na vsem svetu
zmore?

A k sreči so IZKUŠNJE
le kakor naloge
za vse nadloge:
da ne izgubimo glave,
ko okrog nas so težave.

Sobota - 14. 6. 5. d.
Kračično domovsko nastlinstvo in
sadno drevo

Domotožje

Šli smo v divjino –
ves naš peti A!
Daleč, k reki Kolpi.
Še Nejc z zvitim prstom
ni ostal doma.

Tukaj šotorimo
in smo taborniki.
Hrana je v redu
in ker smo že veliki,
super se imamo!
Se vozimo v kanujih,
razne igre igramo;

le, ko se zvečeri,
res pogrešam mamo ...

Mamo in še ata.
In oba sitna brata ...
Gre mi kar na jok ...

Dokler ne pride Rok –
z njim pingpong igram
in takoj spoznam,

da je prijateljstvo orožje
zoper domotožje!

Ana

